

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ” หมายความว่า เงินตราต่างประเทศและเล็ตเตอร์ออฟเครดิต

“เล็ตเตอร์ออฟเครดิต” ให้หมายความรวมถึง เอกสารหรือคำสั่งรับรองว่าจะจ่ายเงินหรือชำระเงิน (authority to purchase) และคำสั่งหรือเอกสารที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เฉพาะที่พึงจ่ายในต่างประเทศ

“ธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ” หมายความว่า การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการซื้อขาย ฝาก ถอน แลกเปลี่ยน โอน ให้กู้ยืม ให้บริการหรือปฏิบัติกิจการใด ๆ เกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

“นิติบุคคลรับอนุญาต” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และบริษัทเงินทุน ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

“สถาบันการเงินเฉพาะกิจ” หมายความว่า สถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

“สาขา” หมายความว่า สถานที่ทำการหรือจุดให้บริการที่แน่นอนของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศซึ่งแยกออกจากสำนักงานใหญ่

“ช่องทางให้บริการ” หมายความว่า ช่องทางให้บริการเพิ่มเติมนอกจากสำนักงานใหญ่และสาขา ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศใช้เพื่อให้บริการหรือติดต่อกับลูกค้าตามที่เจ้าพนักงานกำหนด และให้หมายความรวมถึงการให้บริการโดยตัวแทนหรือตัวแทนช่วงซึ่งผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อให้ดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศด้วย

“ผู้ถือหุ้นรายใหญ่” หมายความว่า บุคคลซึ่งถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศเกินกว่าจำนวนหุ้นที่เจ้าพนักงานประกาศกำหนดสำหรับธุรกิจแต่ละประเภทและให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย

“ผู้ที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กับอีกบุคคลหนึ่งในลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่สมรส
- (๒) เป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
- (๓) เป็นตัวการหรือตัวแทน”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือได้รับการขึ้นทะเบียนจากเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี

การกำหนดประเภท ขอบเขต หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ จะกำหนดให้มีอายุของใบอนุญาตแต่ละประเภทด้วยก็ได้

การกำหนดขอบเขตหรือหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานเป็นผู้ประกาศกำหนดได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓/๑ ข้อ ๓/๒ ข้อ ๓/๓ และข้อ ๓/๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕

“ข้อ ๓/๑ บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อรัฐมนตรีหรือยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี ผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย

การขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้กับการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศที่เป็นการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้

โดยผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวจะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนจากเจ้าพนักงานเพื่อทดสอบการประกอบธุรกิจก่อนเป็นการชั่วคราว และเมื่อผ่านการทดสอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ให้เสนอรัฐมนตรีพิจารณาออกใบอนุญาตต่อไป

ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วให้มีขอบเขตการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามประเภทการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงิน คุ่มครองอัตราแลกเปลี่ยน หรือเหตุจำเป็นอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับดูแลกิจการเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินหรือการอื่นใดซึ่งมีเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณีอาจมีคำสั่งแก้ไขขอบเขตในการประกอบธุรกิจเป็นรายกรณีหรือกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศให้ผู้นั้นปฏิบัติตามก็ได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต และการขอขึ้นทะเบียนและการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๓/๒ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หากประสงค์จะนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการประกอบธุรกิจภายใต้ขอบเขตที่ได้รับตามใบอนุญาตเดิม ให้แจ้งความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานเพื่อทดสอบการประกอบธุรกิจตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด

ข้อ ๓/๓ ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศแต่ละประเภทให้ใช้ได้กับสาขาและช่องทางให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นด้วย เว้นแต่รัฐมนตรีจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศให้ใช้ได้เฉพาะกับสำนักงานใหญ่ สาขา หรือช่องทางให้บริการที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเท่านั้น

ข้อ ๓/๔ ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งสำนักงานใหญ่ สาขา และช่องทางให้บริการ รวมทั้งจัดส่งรายงานการทำธุรกรรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานประกาศกำหนด”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ การได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศไม่ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้กระทำการตามข้อ ๗ ทวิ ข้อ ๘ และข้อ ๙”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตหรือการขึ้นทะเบียน เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน หรือมีการปฏิบัติการอันเป็นภัยต่อระบบการแลกเปลี่ยนเงิน หรือเป็นภัยต่อสาธารณชนในทางเศรษฐกิจ

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เคยถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์หรือเป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลซึ่งถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๓) เคยถูกเพิกถอนการอนุญาตหรือการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๖/๑ และข้อ ๖/๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕

“ข้อ ๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศแต่งตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นหรือทำหน้าที่กรรมการหรือผู้ซึ่งมีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบการดังกล่าว

(๑) อยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์ หรือเป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย และยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายหรือปลดจากการล้มละลาย

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ลักทรัพย์ วิวาททรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอก หรือรับของโจร ไม่ว่าจะมีการรอการลงโทษหรือไม่ก็ตาม

(๔) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลซึ่งถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงหรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๕) เป็นกรรมการหรือผู้ซึ่งมีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศที่เคยถูกเพิกถอนการอนุญาตหรือการขึ้นทะเบียน และดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในขณะที่เกิดเหตุแห่งการเพิกถอนนั้น

(๖) เคยเป็นผู้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัดเพราะเหตุมีลักษณะที่แสดงถึงการขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

ข้อ ๖/๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่

(๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลซึ่งถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงหรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการซื้อ ขาย ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยน หรือโอนปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้นแต่เจ้าพนักงานจะมีคำสั่งยกเว้นเป็นอย่างอื่น

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศและบุคคลซึ่งทำการซื้อ ขาย ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยน หรือโอนปัจจัยชำระเงินต่างประเทศกับผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ บุคคลใดส่งของออกนอกประเทศต้องจัดให้ได้ว่ามีเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันส่งของออกนอกประเทศ

เมื่อได้รับเงินตราต่างประเทศตามวรรคหนึ่งแล้วต้องนำเข้ามาในประเทศทันที และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ขาย ฝาก หรือใช้ทำธุรกรรมกับนิติบุคคลรับอนุญาตซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในประเทศ หรือ

(๒) ขาย หรือใช้ทำธุรกรรมกับผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในประเทศ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง รัฐมนตรีอาจมีคำสั่งยกเว้นเป็นการทั่วไป หรือเมื่อมีเหตุจำเป็นที่ผู้ส่งของออกไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้ เจ้าพนักงานอาจมีคำสั่งยกเว้นการดำเนินการเป็นรายกรณีก็ได้ โดยรัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี จะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ในการฝากเงินตราต่างประเทศตาม (๑) หรือการถอนเงินตราต่างประเทศดังกล่าว ผู้ส่งออกและนิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่เจ้าพนักงานกำหนด”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๐ บุคคลใดได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ต้องนำเข้ามาในประเทศทันที และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ขาย ฝาก หรือใช้ทำธุรกรรมกับนิติบุคคลรับอนุญาตซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในประเทศ หรือ

(๒) ขาย หรือใช้ทำธุรกรรมกับผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในประเทศ

ในกรณีที่เงินตราต่างประเทศซึ่งได้มาจากการทำธุรกรรม บุคคลที่ทำธุรกรรมดังกล่าว ต้องจัดให้ได้ว่าเงินตราต่างประเทศนั้นภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ทำธุรกรรม และเมื่อได้รับเงินตราต่างประเทศนั้นแล้วต้องถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เจ้าพนักงานอาจมีคำสั่งยกเว้นเป็นอย่างอื่นและจะกำหนดเงื่อนไขในการยกเว้นไว้ด้วยก็ได้

ในการฝากเงินตราต่างประเทศตาม (๑) หรือการถอนเงินตราต่างประเทศดังกล่าว ผู้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศและนิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่เจ้าพนักงานกำหนด”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับดูแล และติดตามการดำเนินการที่มีเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องกับ รัฐมนตรีอาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือส่งออก ราคาของ วิธีชำระเงินค่าของ เงินตราต่างประเทศหรือเงินตราที่ใช้หรือจะใช้ชำระค่าของนั้น หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางพนักงานศุลกากรในขณะยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากร

(๒) ให้บุคคลซึ่งซื้อหรือขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศกับธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศแจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้หรือการได้มาซึ่งปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ วัตถุประสงค์ในการซื้อปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ ในขณะซื้อหรือขายปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

(๓) ให้บุคคลซึ่งฝากเงินตราต่างประเทศไว้กับธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๒๐ แจ้งรายการตามแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศที่ฝากหรือถอนจากบัญชีเงินฝาก รายละเอียดเกี่ยวกับการได้มาหรือถอนเงินตราต่างประเทศ วัตถุประสงค์ในการฝากหรือถอน หรือข้อความอื่นใดต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านทางธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ ในขณะฝากหรือถอนเงินตราต่างประเทศ”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกข้อ ๒๗ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕

ข้อ ๑๓ ให้ถือว่าคำขออนุญาตประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ เป็นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศที่ยื่นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๔ ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ได้รับใบอนุญาตสำหรับแต่ละสาขาอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แจ้งจำนวนและรายชื่อของใบอนุญาตทั้งหมดที่ได้รับ รวมถึงใบอนุญาตที่ประสงค์จะใช้กับสำนักงานใหญ่ต่อเจ้าพนักงานตามแบบที่เจ้าพนักงานประกาศกำหนด ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

(๒) เมื่อได้รับการแจ้งรายละเอียดตาม (๑) แล้ว ให้เจ้าพนักงานตรวจสอบและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาใบอนุญาตที่จะให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ และให้ใช้ใบอนุญาตนั้นกับทุกสาขาและช่องทางให้บริการจนกว่าใบอนุญาตดังกล่าวจะสิ้นอายุ และให้ใบอนุญาตที่ออกให้แต่ละสาขาสิ้นผลทันทีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศถือปฏิบัติเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศส่งคืนใบอนุญาตซึ่งสิ้นผลแล้วแก่เจ้าพนักงานภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลดังกล่าว ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถคืนใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่กำหนดหรือไม่อาจคืนใบอนุญาตได้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจดำเนินการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป็นบุคคลรับอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลธรรมดาและยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ รัฐมนตรีอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

บรรดาประกาศ หนังสือเวียน คำสั่ง หรือข้อกำหนดที่ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจเป็นบุคคลรับอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น เจ้าพนักงานจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นบุคคลรับอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้องถือปฏิบัติในช่วงเวลาดังกล่าวด้วยก็ได้

เมื่อใบอนุญาตสิ้นผลตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นบุคคลรับอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นผล ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถคืนใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่กำหนดหรือไม่อาจคืนใบอนุญาตได้

ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจดำเนินการตามที่เห็นสมควร และให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้บุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติตามการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าด้วยก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศซึ่งมีกรรมการผู้ซึ่งมีอำนาจในการจัดการหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และให้แจ้งการแก้ไขดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการ ทั้งนี้ เจ้าพนักงานอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ ในกรณีนี้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติ รวมถึงการปฏิบัติตามการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าด้วยก็ได้

ข้อ ๑๗ บรรดาประกาศ หนังสือเวียน คำสั่ง หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศและการจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ รวมถึงการดำเนินการกับเงินตราต่างประเทศที่ออกตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ จนกว่าจะมีประกาศ หนังสือเวียน คำสั่ง หรือข้อกำหนดที่ออกตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

อาคม เติมพิทยาไพสิฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว รวมทั้งรองรับการประกอบธุรกิจที่เป็นนวัตกรรมใหม่ให้มีการขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจเพื่อทดสอบการประกอบธุรกิจก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และเพิ่มลักษณะต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจ กรรมการ ผู้ซึ่งมีอำนาจในการจัดการ รวมถึงผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ภาคธุรกิจของประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์ในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศและการจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้